

ע"פ 5442/13 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 5442/13

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בירושלים
בת"פ 45698-01-13 מיום 8.7.2013 שניתן על-ידי
השופט ר' כרמל

תאריך הישיבה: ט"ו בשבט התשע"ד (16.1.2014)

בשם המערער: עו"ד אנדרה רוזנטל

בשם המשיבה: עו"ד נורית הרצמן

בשם שירות המבחן: גב' שלומית מרדר

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ר' כרמל) בת"פ 45698-01-13 מיום 8.7.2013 בגדרו הוטל על המערער עונש של 28 חודשי מאסר לריצוי בפועל ו-10 חודשי מאסר על-תנאי.

2. המערער הורשע על-פי הודאתו בהסדר טיעון בשלוש עבירות של קשירת קשר לפשע; בשלוש עבירות של יצור נשק; בשלוש עבירות של נשיאת נשק; ובשלוש עבירות של הצתה וניסיון הצתה. אלו הם מעשיו: המערער קשר קשר במספר מועדים ביחד עם אחרים ליידות בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים לעבר "בית מיוחס" בסילוואן, שבו מתגוררות חמש משפחות יהודיות (להלן: הבית). לצורך כך רכשו המערער והאחרים זיקוקים והצטיידו בבנזין, בקבוקים ריקים וסמרטוטים, והכינו בקבוקי תבערה. ביום 5.1.2013 יצאו המערער והאחרים לכיוון הבית, כיסו את פניהם, ויידו זיקוקים ובקבועי תבערה לעבר הבית. המעשים גרמו לדליקה בגדר ועל גג הבית, ולהצתת עץ ושיחים בסמוך לבית; ביום 3.1.2013 נפגשו המערער ואחרים סמוך לביתו של המערער לצורך הכנת כעשרה בקבוקי תבערה. לאחר מכן יצאו המערער והאחרים לעבר הבית, כיסו את פניהם, יידו זיקוקים ובקבועי תבערה לעבר הבית. בקבוקי התבערה נדלקו והתנפצו על הגדר המקיפה את הבית ונוצרו מספר מוקדי בעירה; ביום 30.12.2012 נפגשו המערער והאחרים סמוך לביתו של המערער, הכינו כ-14 בקבוקי תבערה ויצאו לכיוון הבית. בהמשך, יידו המערער והאחרים לעבר הבית את הזיקוקים ואת בקבוקי התבערה. אחד מהאחרים הניח ארגז ובו בקבוקי תבערה על הכביש בסמוך לבית. המערער והאחרים נטלו בקבוקים, הדליקו אותם ויידו אותם לעבר הבית. כתוצאה מכך התנפצו הבקבוקים על הגדר המקיפה את הבית.

3. בגזר הדין ציין בית המשפט המחוזי כי המערער הוא קטין כבן 17, ולחובתו הרשעה קודמת משנת 2012 בעבירת התפרעות. בית המשפט קבע כי מעשיו של המערער קשים וחמורים, בכלל, ובשים לב לכך שחזר עליהם בשלוש הזדמנויות נפרדות בפרט, ומפני שבוצעו על רקע לאומני. מסוכנות רבה טמונה בהצתה כפי שהמערער נטל בה חלק, בחבורה, באופן מתוכנן ומאורגן, כלפי בית שבו מתגוררות משפחות וילדים לרוב. בכל האירועים היה המערער מעורב באופן אקטיבי. לחובתו של המערער הרשעות קודמות, ולמרות שריצה עונש מאסר בעבר, הוא לא למד את לקחו.

בתסקיר שירות המבחן נאמר כי המערער למד בכיתה י"א בטרם מעצרו, וכי ברצונו להמשיך את לימודיו לאחר שחרורו. שירות המבחן התרשם כי משפחתו של המערער מגוננת עליו, וכי יש פער בין התיאורים על אודותיו לבין המעשים שביצע. לעת הזאת המערער מודע לחומרת העבירות, למד את הלקח, הודה במעשיו, קיבל אחריות והביע חרטה. על יסוד האמור, גזר בית המשפט המחוזי על המערער כאמור 28 חודשי מאסר בפועל ו-10 חודשי מאסר על-תנאי.

4. ב"כ המערער טען בערעור כי בית המשפט המחוזי שגה כשייחס למערער עבר פלילי, וכשציין שלחובת המערער עונש מאסר קודם. בפועל, אין למערער הרשעה קודמת; הוא לא ריצה בעבר עונש מאסר, וזוהי הפעם הראשונה שהוא נשלח לבית הסוהר. בעבר, כשהיה המערער כבן 13.5 הוא נשפט בבית משפט לנוער בגין עבירת התפרעות, נדון ל-40 שעות שירות לתועלת הציבור, וכמו כן חתם על התחייבות. לטענת ב"כ המערער, בית המשפט המחוזי טעה, והתייחס לעברו הפלילי של הנאשם השני שעניינו נדון בצוותא באותו גזר דין, במקום להתייחס לאי-הרשעתו של המערער דן. ב"כ המערער הוסיף וטען כי בית המשפט המחוזי לא לקח בחשבון את התרשמות החיובית של קצין המבחן לנוער, אשר התרשם מן המערער כנער מופנם ושקט אשר נגרר אחרי חבריו. לטענת ב"כ המערער, פעל המעצר הממושך להרתיע את המערער וללמד אותו לקח. עוד טען ב"כ המערער, כי לגבי הנאשם האחר אשר נשפט ביחד עם המערער, הושג הסדר טיעון בין הצדדים, אשר אומץ על-ידי בית המשפט, ולפיו נקבע עונש מאסר בפועל למשך 14 חודשים בלבד, חרף העובדה כי הנאשם האחר ריצה עונש של מאסר בפועל בגין עבירה דומה בעבר. העונש שהוטל על המערער חמור, לטענת ב"כ המערער, ואינו עומד במבחן המידתיות. מאסרו הארוך מנוגד לשיקולי שיקום ותקנת השבים. מעשיו של המערער לא גרמו לנזק ממשי. השפעת המאסר על המערער כקטין היא רבה. על סמך כל אלה מן הראוי, לטענת

ב"כ המערער, להקל בעונשו.

5. אנו סבורים כי בדין ראה בית המשפט המחוזי להבחין בין המערער לבין הנאשם האחר, משום שהנאשם האחר עשה את אשר עשה בהזדמנות אחת ולא בשלוש הזדמנויות כפי שעשה המערער. גם שאר שיקוליו של בית המשפט המחוזי נכוחים, בציינו את המסוכנות הרבה, את התכנון, את הארגון, ואת העובדה שקטינות איננה חסינות. אכן, העונש הוא הולם, אך בעניין אחד נפלה טעות, וגם ב"כ המשיבה הסכימה כי הדבר טעון תיקון. המערער לא ריצה בעבר עונש של מאסר. קביעה זו של בית המשפט המחוזי, שהייתה מן השיקולים לחומרה, אינה נכונה. לחובתו של המערער רק אותו המעשה הנזכר מגיל 13.5. אשר על כן, ולנוכח הסכמת המשיבה, החלטנו להפחית 4 חודשים מעונש המאסר, ולהעמידו על תקופה של 24 חודשים, חלף 28 חודשים שהשית עליו בית המשפט המחוזי. עונש המאסר על-תנאי יעמוד בעינו.

ניתן היום, י"ט בשבט התשע"ד (20.1.2014).

שופט

שופט

שופט
